

אלית רבים השתמשו בשמו ובסמכותו של דודי לטובת עצמם וחיללו את כבוד איש ההלכה היחיד בדורו. כמה מגוחך וגם טראגי היה הדבר כשעמדו פוליטיקנים ורצו להכניס את אישיותו ההלכית הענקית לחריצה של מחט פוליטית-מפלגתית! אמרו בשמו מה שאמרו והדברים, שכאילו יצאי מפיו מנוגדים היו לכל תפיסת עולמו. ר"ז הלוי איש ההלכה האבתנטי ביותר, ומליצית נדושות, יורשו הרוחני של ר' חיים אשר ישב על כסאו ואסימונים שחוקים של תועמלנים פוליטיים איש האמת השלימה, אשר עליה לא ויתר ותכסיסי מועמדים לבחירות — הישנם שני הפכים גדולים מאלה?

אמרו עליו שהתנגד למדינת ישראל אמירה זו אינה נכונה. התנודות למדינה מבטאת תפיסת עמדה כלפי גוף פוליטי שהיא בעצמה פעולה פוליטית. דודי היה מנותק לגמרי מכל חשיבה יהגבה סוציו-פוליטית. מה שאפשר לאמר עליי היא שהמדינה לא מצאה מקום במערכת חשיבתו ההרכיית ובסולם הערכים ההרכיים שרי. לא היה לאי ידו לתרגם את האידאיה שרי ריבונות מדינית חילונית לתכנים ויערכים הלכיים אמרנו ימעלה שלפני איש ההלכה, קיימת שתי סידרית סידרה אידיאלית-נורמטיבית וט דרה ריאליז מוחשית. איש ההלכה הוא בבחינת סולמו של יעקב שבסיסו מוצב ארצה מושרש בקרקע המציאות הביולוגית וגם ההיסטורית, כיצור טבע ורוח, וראשו מגיע השמימה לעולם החוק האלהי הטרנסצנדנטי. חוויתו המרכזית של איש ההלכה היא עימותן של שתי הסידרות של החומר המציאותי והצורה ההלכית, של המאורע החילף והאידאיה ההלכית המתמידה, של חשרת מקרים נטולי טעם וכיוון המתפרצים בכוח מופלא ותבנית-עולם הלכית אפרורית. אם איש ההלכה מאמין, שפגישה זו בין שתי הסידרית — סופה הקבלה ביניהן הריהו מזדקק בהתלהבות לסידרה הריאלית, מטפל בה ומטפח אותה בסבלנות עד שהיא נכונה לצאת ממצב של עובדתיות אטומה ולעלות למדרגת עיצוב ושכלול הלכיים. כל זמן שאפשרית תיאום הרמוני קיימת לפי דעתו של איש ההלכה זרועותיו חובקות עולם הואיל ומאמין הוא, שהחול יתעלה ויתקדש והעובדתיות המפולמת והריקנית